

تدوین مولفه های آموزندگی محیطی با تاکید بر آموزش غیر مستقیم (نمونه موردی: محله فرهنگیان مشهد)

ملیحه مختارنژاد¹ تکتیم حنایی^{2*} ساناز سعیدی³

1- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه شهر سازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

2- استاد یار گروه شهر سازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

3- استاد یار گروه شهر سازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

چکیده

عواطف و احساسات و سلاقی و طرز نگرش انسان ها از محیط تاثیر می پذیرد. محیط، مکانی است که یادگیری در آن اتفاق افتد و فراغت شرایط مساعد و مهیا را برای آموزش و یادگیری فراهم می کند. به بیانی دیگر می توان گفت که موقعیت و محیط یادگیری از عوامل بسیار موثر در یادگیری است. بنابراین فضا های باز و انعطاف پذیر و نظام های پویا میتواند امکانات آموزشی لازم را در اختیار تک یادگیرندگان قرار دهد. هدف از ارائه این پژوهش تدوین مولفه های آموزندگی محیطی معطوف به آموزش غیر مستقیم در فضا های عمومی است. روش تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی است. اطلاعات و داده ها از طریق پرسشنامه و روش میدانی گرد اوری شده است. نمونه گیری به روش تصادفی و با استفاده از فرمول کوکران در میان 200 نفر از ساکنین محله فرهنگیان، تکمیل و تحلیل داده ها از طریق نرم افزار pls انجام شده است. نتایج پژوهش نشان میدهد آموزش غیر مستقیم در محیط از طریق افزایش حضور پذیری مردم و تعاملات اجتماعی و آموزش اجتماعی سبب افزایش ادراک محیطی و انجام روابط اجتماعی مانند مشارکت بین افراد می شود. طراحی محیط هایی مختص گروه های سنی خاص برای ایجاد گروه های یادگیری و افزایش خلاقیت از طریق انعطاف پذیری محیط و تعبیه فضا های انعطاف پذیر و بدون کاربری در مراکز محله، همچنین وجود برخی کاربری ها و فرصت های کالبدی، آموزش غیر مستقیم در محیط را تسهیل می نمایند.

کلمات کلیدی: آموزش اجتماعی، آموزندگی محیطی آموزش غیر مستقیم، محله فرهنگیان